

Cizinci v nápravně výchovných ústavech v letech 1968–1989

Vězeňský systém v období tzv. normalizace prošel několika zásadními změnami. Historici se v minulosti zaměřovali především na postavení politických vězňů v nápravně výchovných ústavech (NVÚ)¹, případně na operativně-agenturní práci.² V této souvislosti je nutné upozornit na publikační činnost pracovníků Kabinetu dokumentace a historie Vězeňské služby ČR, kteří se věnovali tématům Výzkumného ústavu penologického³, vzdělávání vězeňského personálu nebo odsouzených⁴ a v poslední době také organizačním změnám ve Sboru nápravných zařízení⁵ na stránkách časopisu *Historická penologie*. Současná historiografie pojímá vězeňský systém buď jako represivní instituci plnou násilí, kdy vězně neustále sledovali tajní spolupracovníci a agenti, nebo jako instituci, která v období normalizace procházela velkými změnami ve směru profesionalizace a zavádění nových vědeckých poznatků. Oba tyto cíle výzkumu a jejich závěry jsou přitom relevantní, jen se liší ve výběru témat a otázek.

Při rozhovoru s Danielem Langhansem, který jsem vedla společně s kolegyněmi Kristýnou Buškovou a Michalem Loučem v rámci projektu *Proměny vězeňství v českých zemích v letech 1965–1992: Systémové a individuální adaptace*⁶, jsem si uvědomila, jak rozdílná je jeho zkušenost oproti politickým nebo i kriminálním vězňům, s nimiž jsme hovo-

- 1 BURSÍK, Tomáš: Političtí vězni a jejich postavení v rámci českého vězeňského systému 1969–1989. In: *Sborník ABS*, č. 5. ABS, Praha 2007, s. 137–153.
- 2 BLAŽEK, Petr – BURSÍK, Tomáš: *Pražský proces 1979. Vytřetování, soud a věznění členů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. Dokumenty*. ÚSD AV ČR, Praha 2010; TOMEK, Prokop: *Dvě studie o československém vězeňství 1948–1989*. ÚDV, Praha 2000.
- 3 HLADÍK, Ondřej: Výzkumný ústav penologický – pokus o reformu českého vězeňství. *Historická penologie*, 2012, roč. 10, č. 1, s. 47–53.
- 4 KYR, Aleš – KAFKOVÁ, Alena: Proměny odborné přípravy vězeňského personálu. *Historická penologie*, 2010, roč. 8, č. 2, s. 3–67; HLADÍK, Ondřej: Vznik VŠ SNB a katedra penologie v 80. letech 20. století. *Historická penologie*, 2014, roč. 12, č. 1, s. 44–64; HLADÍKOVÁ, Alice: Pedagogové a psychologové v československých věznicích. *Historická penologie*, 2017, roč. 15, č. 1, s. 2–68.
- 5 KAFKOVÁ, Alena: Cesta ke vzniku Generálního ředitelství VS ČR. 1965–1969. *Historická penologie*, 2011, roč. 9, č. 1, s. 36–59; TÁŽ: Cesta ke vzniku Generálního ředitelství VS ČR. 1976–1980. *Historická penologie*, 2016, roč. 14, č. 1, s. 1–71.
- 6 Tento interdisciplinární projekt je financován Grantovou agenturou České republiky (projekt 17-26073Y). Hlavní řešitelkou je Klára Pinerová (historička), spolupracovníky jsou Kristýna Bušková (psycholožka) a Michal Louč (sociální antropolog a orální historik). Projekt je řešen v Ústavu pro studium totalitních režimů (časové rozpětí 2017–2019). Jeho ústředním výzkumným tématem je československé vězeňství v letech 1965–1992, na které je nahlíženo z perspektivy adaptačních mechanismů,

řili během stejného projektu. Daniel Langhans byl zatčen za pašování kopírovacího stroje (viz rozhovor v tomto čísle *Securitas Imperii*) a jako občan Spolkové republiky Německo si odpykával trest v nápravně výchovném ústavu Pankrác.⁷ V jeho paměti absentuje jakékoliv násilí, jak ze strany vězeňského personálu, tak ze strany spoluvězňů. Po odsouzení byl podle svých slov umístěn na oddělení, kde byli cizinci, v daném případě cizinci z kapitalistických zemí, od ostatních separováni. Tyto informace podnítily náš zájem o zkoumání podmínek trestu odnětí svobody u cizinců z obou stran tzv. železné opony.⁸

Otázce cizinců ve vazbě a ve výkonu trestu odnětí svobody se věnoval doposud jen Aleš Kýr⁹, který se ovšem ve své studii zaměřil především na 50. a 60. léta. Následujícím obdobím se zabýval jen krátce, přičemž se soustředil na základní práva a povinnosti odsouzených cizinců plynoucí z různých předpisů a rozkazů. Téma odsouzených cizinců z kapitalistických a socialistických zemí v období tzv. normalizace stále není podrobně zpracováno. V rámci překládané edice dokumentů jsem se rozhodla publikovat nejzákladnější a nejdůležitější archivní materiály, díky kterým si lze udělat představu o postavení odsouzených cizinců v československých nápravně výchovných ústavech. Dokládají, z jakých právních norem se odvozovala jejich práva a povinnosti, s jakými problémy se potýkala vězeňská administrativa, v jakých podmínkách odsouzení žili, jak si sami vytvořili a přizpůsobili prostředí, v němž byli nuceni pobývat, jak se projevovaly jejich kulturní a národnostní rozdíly či o jakých otázkách diskutovali. Shromážděné dokumenty jsem se rozhodla rozdělit do tří částí, přičemž každá z nich představuje jiný soubor archiválií z hlediska jejich účelu a poskytnutých informací. První část obsahuje nejdůležitější právní předpisy, které určovaly, jak se má s odsouzenými cizinci zacházet a jaká mají práva. Jde o rozkazy náčelníka Správy Sboru nápravné výchovy (SSNV). Druhá část zahrnuje dokumenty přinášející informace o způsobu ubytování odsouzených a jejich zařazení do pracovní vězeňské výroby. V poslední části jsou soustředěny dokumenty různého druhu, které dokládají, jaký byl vnitřní život odsouzených, jaké měly problémy atd. Dokumenty jsou řazeny tematicky, jen ve třetí části zahrnující výběr nejzákladnějších a nejzajímavějších informací z operativních svodek Odboru vnitřní ochrany (OVO) SSNV je řazení chronologické.

Zkratky jsou rozepsány při prvním výskytu v hranatých závorkách, vynechaný text je označen třemi tečkami v hranaté závorce. Gramatické chyby byly opraveny podle současné normy. Před každým dokumentem, u něhož je zachováno grafické členění, se nachází jeho stručná charakteristika, na konci je pak citace archivního uložení.

a to jak systémových, tak individuálních. Cílem projektu je přinést popis mocenských vztahů mezi ovládajícími a ovládanými, jejich vzájemných interakcí, strategií jednotlivých aktérů a jejich psychologických reakcí na ohrožení, rozbor vlivů, faktorů a podnětů ovlivňujících konečnou podobu represivní instituce.

7 Ve vazbě byl ve věznici Plzeň-Bory.

8 Podmínky držení cizinců ve vazbě lze analyzovat na základě paměti občanky SRN Sybille Plogstedtové, která byla zatčena v prosinci 1969 a v roce 1971 odsouzena k trestu odnětí svobody na dva a půl roku a vyhoštěná z ČSSR za své členství ve skupině Hnutí revoluční mládeže. PLOGSTEDT, Sybille: *V síti dějin. Zatčena v Praze po roce 1968*. Doplněk, Brno 2002.

9 KÝR, Aleš: Zacházení s vězňenskými cizinci v letech 1845–1989. *Historická penologie*, 2011, roč. 9, č. 3, s. 16–26.

Cílem předkládané edice je představit dokumenty k životu odsouzených občanů jiných státních celků, a to jak kapitalistických, tak i socialistických zemí. Vzhledem k rozsáhlosti a komplexnosti tématu nebyly do výběru zařazeny dokumenty týkající se vazby, která byla určována jinými právními předpisy.¹⁰ Taktéž nejsou prezentovány dokumenty, které informují o trestním postihu cizinců u československých soudů, ale neobsahují žádné informace o samotném výkonu trestu,¹¹ a součástí edice nejsou ani dokumenty zabývající se administrativním vyhoštěním cizinců ze států, které podepsaly Úmluvu o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany. Tato úmluva byla podepsána 19. května 1978 v Berlíně a v Československu vstoupila v platnost 25. září 1980. Smluvními stranami Úmluvy byly Československá socialistická republika (ČSSR), Bulharská lidová republika (BLR), Kubánská republika, Maďarská lidová republika (MLR), Mongolská lidová republika, Německá demokratická republika (NDR), Polská lidová republika (PLR) a Svaz sovětských socialistických republik (SSSR).¹²

Statistická data

Podíl odsouzených cizinců na celkové vězeňské populaci v období tzv. normalizace nebyl nikterak výrazný, nicméně vzhledem k nekomplexnosti materiálů a nezpracovanosti archivních fondů a k tomu, že se údaje o přesném početním stavu a složení běžně nevyskytují ve statistických materiálech často i z důvodu utajení, nelze zatím v současném stadiu výzkumu graficky znázornit souvislou řadu proměny počtu odsouzených cizinců v československých nápravně výchovných ústavech v celém sledovaném období. Je nutno poznamenat, že samotné statistické zpracování SSNV se v průběhu sledovaného dvacetiletí měnilo. Na počátku sedmdesátých let se statistiky zaměřovaly jen na národnost odsouzených. Z výroční zprávy z roku 1972 o stavu vězňů vyplývá, že 1. ledna 1971 na území Československé socialistické republiky vykonávalo trest odnětí svobody celkem 12 563 vězňů, z nichž bylo 10 446 české, 1 756 slovenské, 116 maďarské, 50 polské, 11 německé a 80 osob jiné národnosti.¹³ Podíl

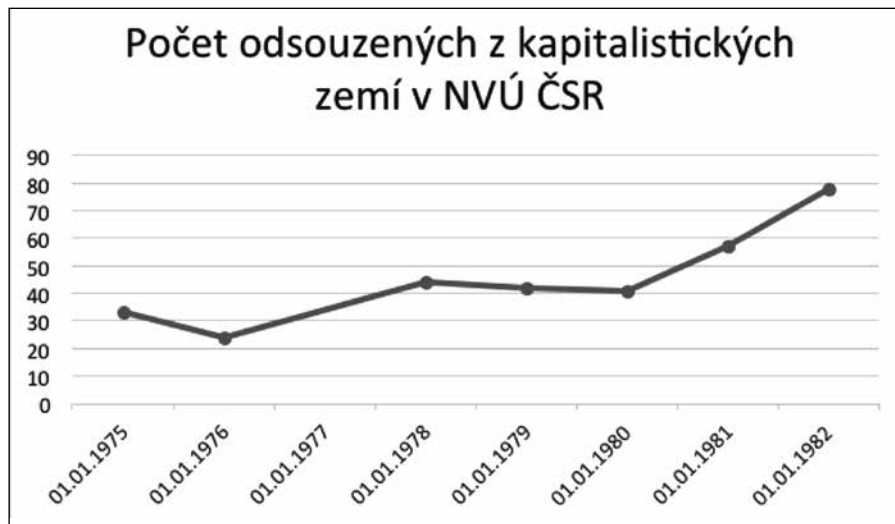
10 Jedná se o tyto rozkazy: Rozkaz ministra spravedlnosti (RMS) č. 4/1970, upravující některé otázky výkonu vazby na cizincích a návštěvy cizinců u obviněných ve vazbě; RMS č. 1/1971 kterým se mění rozkaz ministra spravedlnosti ČSR ze dne 2. 3. 1970 č. 4/1970; RMS č. 9/1978, kterým se upravují některé zvláštnosti výkonu vazby na cizincích a styk obviněných ve vazbě s cizinci.

11 Namátkově lze odkázat na dokumenty: *Národní archiv* (dále jen NA), f. Ministerstvo spravedlnosti (dále jen MS) – nezpracováno, k. Kolegium ministerstva spravedlnosti 1982, Kolegium 6. 4. 1982, Rozbor trestního postihu cizinců u soudů ČSR, 22. 2. 1982; tamtéž, k. Kolegium ministerstva spravedlnosti 1984, Kolegium 30. 10. 1984, Kontrolní průzkum ke zprávě o trestním postihu cizinců u soudu ČSR, 30. 10. 1984. K sedmdesátým letům např. NA, f. Správa Sboru nápravné výchovy (dále jen SSNV) – nezpracováno, k. 58, Dohoda o součinnosti mezi Ministerstvem vnitra ČSSR a ministerstvy spravedlnosti ČSR a SSR o otázkách týkajících se cizinců, kteří porušili čs. právní předpisy (o eskortách při vyhošťování), 3. 3. 1971 a tamtéž, Vyhošťování cizinců a eskortování zadržených osob podle § 69 tr. ř., 18. 3. 1969.

12 Text úmluvy je dostupný ve Vyhlášce ministra zahraničních věcí č. 123, o Úmluvě o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany, ze 4. 8. 1980 – viz <http://www.epi.sk/zzcr/1980-123> (citováno k 9. 10. 2018).

13 NA, f. SSNV – nezpracováno, k. 57, Výroční zpráva o stavu vězňů k 1. 1. 1972 a o vývojových tendencích ve složení vězňů na zemí ČSR v roce 1971, 1972 (blíže nedatováno).

cizinců z kapitalistických zemí se statisticky částečně zpracovával pravděpodobně od roku 1975, kdy se uváděl pouze jejich počet. Z dostupných statistik je zřejmé postupné zvyšování počtu cizinců z kapitalistických zemí.¹⁴ Cizinci ze socialistických zemí jsou v dohledaných materiálech statisticky podchyceni až od roku 1978.

Konkrétnější informace o cizincích jak z kapitalistických, tak za socialistických zemí jsou dochovány od roku 1978, kdy se zpracovávalo také zařazení do nápravné skupiny. Je pravděpodobné, že důkladnější statistické zpracování v této oblasti souviselo s účinností rozkazu náčelníka Správy Sboru nápravných zařízení č. 27/1978, kterým se stanovovaly některé zvláštnosti výkonu trestu odnětí svobody na cizincích (viz dokument D 2). Z této statistiky je patrné, že nejvíce odsouzených cizinců z kapitalistických zemí bylo zařazeno do I. nápravně výchovné skupiny.¹⁵ Odsouzení cizinci

14 Graf byl zpracován z materiálů: NA, f. SSNV – nezpracováno, k. 57, Informace o stavu a složení vězňů v nápravně výchovných ústavech a věznicích na území ČSR k 1. 1. 1975, 16. 1. 1975; tamtéž, Informace o stavu a složení vězňů v nápravně výchovných ústavech a věznicích na území ČSR k 1. 1. 1976, 21. 1. 1976; NA, f. MS – nezpracováno, k. Kolegium ministra 1977–1978, Kolegium 18. 4. 1978, Výroční zpráva o stavu vězňů k 1. lednu 1978 a vývojových tendencích ve složení vězňů na území ČSR v roce 1977, 3. 4. 1978; tamtéž, k. Kolegium ministra 1979–1981, Kolegium 9. 4. 1979, Výroční zpráva o stavu vězňů k 1. 1. 1979 a vývojových tendencích ve složení vězňů na území ČSR po roce 1978, 13. 3. 1979; tamtéž, Kolegium 23. 4. 1980, Výroční zpráva o stavu vězňů k 1. 1. 1980 a vývojových tendencích ve složení vězňů na území ČSR v roce 1979, 12. 3. 1980; tamtéž, Kolegium 5. 5. 1981, Výroční zpráva o stavu vězňů k 1. 1. 1981 a vývojových tendencích ve složení vězňů na území ČSR v roce 1980, 24. 4. 1981; tamtéž, k. Kolegium ministra 1982, Kolegium 6. 4. 1982, Výroční zpráva o stavu a vývojových tendencích ve složení obviněných a odsouzených na území ČSR v roce 1981, 1982 (blíže nedatováno).

15 Výkon trestu byl v československých věznicích vykonáván diferencovaně, tzn. že vězni podle výše trestu a spáchaného trestného činu byli umísťováni do tří nápravně výchovných skupin s jinými právy a povinnostmi. Vězni jednotlivých nápravných skupin byli od sebe odděleni. Hlavním cílem byla jejich resocializace a rehabilitace a zamezení přenosu nežádoucích životních návyků mezi nimi.

ze socialistických zemí páchali častěji závažnější trestné činy. Stejně jako narůstá počet vězňů z kapitalistických zemí na začátku osmdesátých let, vzrůstá i počet odsouzených cizinců ze socialistických zemí. Zatímco v roce 1978 jich ve vazbě bylo pouze 29, v roce 1979 to již bylo 33, v roce 1981 se tento počet více než zdvojnásobil na 72 a v roce 1982 došlo k nárůstu na 110. Ze statistik je patrné, že ještě během první poloviny osmdesátých let se postupně zvyšoval počet odsouzených cizinců (v roce 1984 bylo ve výkonu trestu 229 cizinců, jak z kapitalistických, tak ze socialistických zemí, v roce 1985 se počet zvýšil na 248¹⁶ a o rok později klesl na 223).¹⁷ Ke konci existence socialistické diktatury v Československu došlo k dalšímu poklesu odsouzených cizinců (na počátku roku 1989 se na cizineckém oddělení Praha-Pankrác nacházelo 70 cizinců).¹⁸

Národnostní složení odsouzených cizinců je velmi těžko dohledatelné, je ovšem patrné, že se velmi rychle proměňovalo. K 1. říjnu 1989 byli ve výkonu trestu odnětí svobody na oddělení cizinců z kapitalistických zemí 2 Němci, 2 Rakušané, 1 Řek, 1 Jordánec, 1 Turek, 1 Ital, 1 Holanďan, 1 Syřan, 1 odsouzený z Libye a 1 z Angoly. Na oddělení cizinců ze socialistických zemí již osazenstvo nebylo tak pestré, bylo zde 16 Kubánců, 21 Jugoslávců, 26 Vietnamců, 5 Poláků, 1 Bulhar a 1 východní Němec.¹⁹ Nízký počet osob z Německé demokratické republiky, Polska a Bulharska je dán tím, že tito lidé byli na základě Úmluvy o předávání osob z roku 1978 předáváni k výkonu trestu do státu, jehož byli občany. I Kuba byla signatářem této úmluvy, ale vzhledem ke vzdálenosti byl vždy předáván větší počet osob najednou.

Nápravně výchovná skupina		Počet cizinců ve výkonu trestu odnětí svobody na území ČSR k 1. 1. 1978			
		cizinci ze socialistických zemí	cizinci z kapitalistických zemí	cizinci z rozvojových zemí	bezdomovci
muži	I.	14	34	1	0
	II.	12	9	0	2
	III.	2	1	0	0
	mladiství	0	0	0	0
	celkem	28	44	1	2
ženy	I.	0	0	0	2
	II.	1	1	0	2
	III.	0	0	0	0
	nezletilé	0	0	0	0
	celkem	1	1	0	4

Zdroj: Kabinet dokumentace a historie Vězeňské služby ČR, Rozhodující statistické a faktografické údaje o činnosti Sboru nápravné výchovy ČSR za rok 1979 (ročenka), 28. 2. 1980. Výrazem „bezdomovci“ jsou míněni odsouzení bez státní příslušnosti.

Právní úprava věznění cizinců a druhý život odsouzených

V druhé polovině šedesátých let došlo k právní úpravě věznění cizinců, která byla v zásadě platná až do roku 1989. Cizinec byl pro účely trestního řízení definován jako osoba s jinou státní příslušností než k Československé socialistické republice nebo osoba bez státní příslušnosti, přičemž se přihlíželo k tomu, zda byl dotyčné osobě povolen trvalý pobyt na území ČSSR.²⁰ Trest odnětí svobody u odsouzených cizinců byl vykonáván ve smyslu platného zákona a řádu výkonu trestu, nicméně s určitými odchylkami od způsobu výkonu trestu československých občanů. Ještě v první polovině šedesátých let byla práva odsouzených cizinců upravována Řádem pro výkon trestu. Řád pro výkon trestu odnětí svobody v nápravných zařízeních ministerstva vnitra z roku 1964 bral v potaz pouze odsouzené příslušníky z kapitalistických zemí²¹ (cizinec ze socialistických států není vůbec zmiňován). Tito cizinci měli být umístěni odděleně od ostatních vězňů do určených nápravných zařízení ministerstva vnitra a nebyla u nich stanovena nápravně výchovná skupina. Režim výkonu trestu byl uskutečňován podle zásad stanovených náčelníkem Sboru nápravných zařízení Ministerstva vnitra. V Řádu také byla upravena práva odsouzených cizinců na dopisování a přebírání balíčků a peněz.²² O rok později vešel v platnost zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, který byl na svou dobu moderní a umožňoval do jisté míry odbornější zacházení s odsouzenými. Výkon trestu konkretizoval další právní předpis, který ovšem neřešil postavení odsouzených cizinců, pouze možnosti dopisování s rodinnými příslušníky v zahraničí či přijímání balíčků.²³ Způsoby vykonávání trestu odnětí svobody v sedmdesátých a osmdesátých letech stanovil příslušný rozkaz náčelníka Správy Sboru nápravné výchovy²⁴. Na základě tohoto rozkazu (který v průběhu sedmdesátých let zaznamenal několik změn) bylo stanoveno, že odsouzení cizinci mají vykonávat trest odnětí svobody odděleně od ostatních odsouzených v samostatném oddělení, které se nacházelo v NVÚ Praha-Pankrác, ženy ze socialistických států byly vězněny buď v NVÚ Pardubice, nebo v NVÚ Praha-Pankrác.

17 Tamtéž, k. 78, Výroční zpráva o stavu a vývojových tendencích ve složení obviněných a odsouzených na území ČSR v roce 1986, 1987 (blíže nedatováno).

18 ABS, f. Odbor vnitřní ochrany (OVO) – nezpracováno, k. SNV Pankrác 2/19, Vyhodnocení objektového podsvazku „Cizinci“, 13. 2. 1989 (zde dokument D 5).

19 Tamtéž, Seznam odsouzených – cizinců, 1989 (blíže nedatováno).

20 Zákon č. 123/1965 Sb., o pobytu cizinců na území Československé socialistické republiky. Více k trestnímu řízení viz KÝR, Aleš: *Zacházení s vězněnými cizinci v letech 1845–1989*, s. 24.

21 Jednalo se o odsouzené z kapitalistických států včetně bezdomovců, kteří měli být do kapitalistických států vyhoštěni.

22 Kabinet dokumentace a historie Vězeňské služby ČR, Řád pro výkon trestu odnětí svobody v nápravných zařízeních ministerstva vnitra, 1964.

23 ABS, f. Organizační a vnitřní správa FMV IV. díl (A 6/4), inv. j. 1006, RMV č. 32/1965, Řád výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovných ústavech, 1965.

24 Rozkaz náčelníka SSNV č. 38/1972 (zde dokument D 1), Rozkaz náčelníka SSNV č. 25/1976, Rozkaz náčelníka SSNV č. 27/1978 (zde dokument D 2); Rozkaz náčelníka SSNV č. 2/1981; Rozkaz náčelníka SSNV č. 8/1983. Další dokumenty jsou uloženy in NA, f. MS – nezpracováno.

Ačkoliv již v předpisech ze šedesátých let bylo stanoveno, že odsouzení cizinci mají vykonávat trest odnětí svobody odděleně od ostatních vězňů, až v roce 1979 došlo v NVÚ Praha-Pankrác ke stavebním úpravám, na jejich základě vznikla dvě oddělení pro odsouzené z kapitalistických a socialistických zemí, kde měli být soustředěni. Byly zde nově postaveny a přestavěny ubytovny a pracoviště a zdá se, že tito vězni neměli přijít do styku s ostatními vězni československé státní příslušnosti.²⁵ Ve skutečnosti se však cizinci především ze socialistických zemí setkávali s uvězněnými občany ČSSR při různých příležitostech, a dokonce došlo i k navazování intimnějších vztahů mezi odsouzenými muži a ženami.²⁶ Ačkoliv na těchto samostatných odděleních nebyla prováděna agenturně-operativní činnost, byly názory odsouzených cizinců, především z kapitalistických zemí, hlavně v letech 1978–1980 monitorovány. Z měsíčních operativních svodek vyplývá, že hlavním tématem jejich rozhovorů byla možnost předčasného propuštění z vězení, což ostatně bylo podobné i u jiných odsouzených, kteří neustále doufali v amnestii. Různé politické události, především návštěvy zahraničních představitelů, byly vždy nahlíženy prizmatem možného brzkého propuštění.²⁷ Není také překvapivé, že odsouzení cizinci byli často kritičtí k tehdejšímu státnímu uspořádání.

Oddělení, v němž se nacházeli odsouzení z kapitalistických států, bylo celkem klidné a mimořádné události, jako například vzpoury, hladovky nebo násilí mezi vězni, byly spíše výjimkou. Zcela jiná situace panovala u odsouzených ze socialistických zemí. Zde v roce 1982 proběhla krátká vzpoura odsouzených kubánské národnosti.²⁸ Daleko větším problémem se však ukázaly být vztahy v rámci dvou skupin, a to odsouzených vietnamské a jugoslávské národnosti, kteří zde představovali většinu a kteří nemohli být předáni k výkonu trestu ve státě, jehož byli občany. Mezi občany jugoslávské národnosti se především na konci osmdesátých let začaly projevovat národnostní neshody, často na základě zpráv z jejich domovské země. I mezi odsouzenými vietnamské národnosti docházelo k neshodám, které byly spíše osobního rázu. Příslušníci SNV se potýkali s jejich agresivitou, a to nejen vůči ostatním odsouzeným, ale také vůči samotným dozorcům. Dokonce se u nich projevovala určitá forma rasismu.²⁹ S velvyslancem Vietnamské socialistické republiky (VSR) v roce 1986 zástupci československých úřadů jednali o možnosti předávání odsouzených k výkonu trestu do VSR.³⁰ Zda došlo k dohodě, se nepodařilo dohledat. Počet odsouzených vietnamské národnosti byl až do sametové revoluce vcelku vysoký.

25 NA, f. SSNV- nezpracováno, k. 68, Informace o vytvoření podmínek pro soustředění odsouzených cizinců NVÚ č. 2 Praha, 12. 6. 1979 (zde dokument D 3).

26 Např. ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 16/19, Operativní svodka za měsíc květen 1979 – předložení, 28. 5. 1979 (zde dokument D 16); tamtéž, Operativní svodka za měsíc listopad 1983 – předložení, 28. 11. 1983 (zde dokument D 20) a tamtéž, Operativní svodka za měsíc listopad 1984 – předložení, 28. 11. 1984 (zde dokument D 21).

27 Např. ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV OVO 61, Situační svodka po linii vnitřní ochrany mezi odsouzenými za měsíc březen, 8. 4. 1974 (zde dokument D 10) a tamtéž, Situační svodka po linii vnitřní ochrany mezi odsouzenými za měsíc červenec, 10. 8. 1977 (zde dokument D 12).

28 Tamtéž, k. SNV Pankrác 2/19, Charakteristika objektu odsouzených cizích st. příslušníků, 4. 1. 1989 (zde dokument D 4); tamtéž, k. SNV Pankrác 16/19, Operativní svodka za měsíc květen 1982 – předložení, 27. 5. 1982 (zde dokument D 19).

Závěr

Odsouzení cizinci z kapitalistických a socialistických zemí od roku 1979 vykonávali trest odnětí svobody na samostatných odděleních, která se nacházela v NVÚ Praha-Pankrác, resp. NVÚ Pardubice. Soustředění odsouzených do jednoho, případně dvou nápravně výchovných ústavů bylo z administrativního hlediska naprosto logické – nejenom že se tak zjednodušila komunikace s odsouzenými cizinci, ale také se zefektivnily další administrativní kroky, které byly s jejich přítomností spojeny (cenzura dopisů, návštěvy rodinných příslušníků ze zahraničí, jednání se zastupitelskými úřady, zajišťování tlumočení atd.). Vzhledem k odloučenosti těchto oddělení od zbytku věznic, ačkoli občas probíhala určitá komunikace, se vytvářely samostatné vězeňské subkultury, v nichž platila do jisté míry jiná pravidla chování, která pramenila z jiných kulturních vzorců jednotlivých národnostních skupin. Výrazněji se zde projevoval nejen nacionalismus a rasismus, ale také jiná forma dožadování se ústupků ze strany vězeňského personálu. Každé oddělení se odlišovalo také v projevech násilí jak mezi odsouzenými, tak mezi vězni a dozorcí. Zatímco v oddělení pro cizince z kapitalistických zemí byla hladina násilí na velmi nízké úrovni, na oddělení pro cizince ze socialistických zemí k násilí docházelo daleko častěji. Jedno však odsouzení cizinci měli společně s vězni československé státní příslušnosti: všichni si přáli být co nejdříve propuštěni z výkonu trestu odnětí svobody.

29 Viz dokument D 6.

30 NA, f. SSNV – nezpracováno, k. 75, Dopis pro ministra spravedlnosti, 12. 12. 1985 (zde dokument D 6).

DOKUMENTY

Část I. – Nejdůležitější právní předpisy

D1

1972, 27. prosinec, Praha – Rozkaz č. 38, o způsobu výkonu trestu odnětí svobody některých skupin cizinců

SBÍRKA ROZKAZŮ

Náčelníka správy Sboru nápravné výchovy

Ročník 1972

Částka 38

ROZKAZ č. 38

O způsobu výkonu trestu odnětí svobody u některých skupin cizinců

Podle čl[ánku] 10 odst[avce] 1, čl. 18 odst. 2, čl. 23 odst. 2 a 3, čl. 26 odst. 4 a čl. 28 a 73³¹ sl[užebního] předp[isu] SNV-zákl-II-2 („Řád výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovných ústavech“) stanovím:

§ 1

Umístování a přemístování

(1) Na odsouzených cizích státních příslušnicích, jimž byl uložen taktéž trest vyhoštění, jakož i na odsouzených osobách bez státní příslušnosti, jimž byl uložen též trest vyhoštění (dále jen „cizinci“), se vykonává trest odnětí svobody v samostatném oddělení nápravně výchovného ústavu č. 2 Praha³² (dále jen „ústav“), a to odděleně od ostatních odsouzených.

(2) Cizinci se umisťují do cel zpravidla podle státní příslušnosti a nápravně výchovných skupin.

(3) Na cizincích ze socialistických států se vykonává trest odnětí svobody odděleně od ostatních cizinců.

31 Jedná se o články zaměřené obecně na všechny druhy vězňů: čl. 10, odst. 1 stanoví, že odsouzený vykonává trest v jednom ústavu; čl. 18, odst. 2 konkretizuje návštěvy rodinných příslušníků bydlících v zahraničí a cizích státních příslušníků; čl. 23, odst. 2 a 3 stanoví dopisování s příslušníky rodiny (z důvodu cenzury a v případě neznalosti jazyka měl být dopis zaslán na správu ústavů. S příslušníky rodiny žijícími v cizině si mohli odsouzení dopisovat jen prostřednictvím správy ústavů); čl. 26, odst. 4 konkretizuje možnosti předání balíčku odeslaného z ciziny; čl. 28 řeší peníze zasláné odsouzenému a čl. 73 konkretizuje zásady pro kulturně výchovnou činnost. ABS, f. A 6/4, Rozkaz ministra vnitra č. 32, Služební předpis SNV-zákl-II „Řád výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovných ústavech“ – vydání, 31. 7. 1965.

32 Nápravně výchovný ústav Praha-Pankrác.

(4) Do jiných nápravně výchovných ústavů nelze přemístit (čl. 13 Ř[ádu]V[ykonu] T[restu]) cizince, kteří jsou trvale práce neschopní nebo starší 65 let (ženy starší 60 let) nebo kteří z výkonu trestu odnětí svobody uprchli nebo jejichž útěk z výkonu trestu se nezdařil.

§ 2

Zařazování do práce

Cizinci se zařazují do práce jen na taková pracoviště uvnitř ústavu, která jsou oddělena od pracovišť ostatních odsouzených.

§ 3

Návštěvy

(1) Konzulární návštěvu (tj. návštěvu pracovníka zastupitelského úřadu cizího státu v ČSSR) u cizince povoluje náčelník vnitřního odboru správy Sboru nápravné výchovy ČSR. Konzulární návštěva se nezapočítává mezi běžné návštěvy.

(2) Veškeré úkony související s návštěvami cizinců (zjišťování stanoviska, informování federálního ministerstva zahraničních věcí, stanovení doby návštěvy, obstarání tlumočnicka apod.) zajišťuje určený funkcionář ústavu.

(3) Cizinci jsou předváděni k návštěvě zpravidla v občanském oděvu. Návštěvy se uskutečňují za přítomnosti určeného funkcionáře ústavu ve vhodně upravené návštěvní místnosti ústavu.

(4) O průběhu a obsahu každé návštěvy se zpracuje záznam, jenž se spolu s dožádáním o povolení návštěvy založí do osobního spisu odsouzeného.

(5) Návštěva příslušníků rodiny cizince majících bydliště v cizině a cizích státních příslušníků u cizince povoluje náčelník vnitřního odboru správy SNV ČSR.

§ 4

Dopisování s příslušníky rodiny

Odesílání i příjem korespondence cizince do ciziny i z ciziny se provádí prostřednictvím poštovního úřadu Praha 44, příhr[ádka] 3, poštovní směrovací číslo 140 00.

§ 5
Přijímání balíčků

(1) Balíčky odeslané z ciziny se cizinci předají jen se souhlasem vnitřního odboru správy SNV ČSR. Celní odbavení zajišťuje určený funkcionář ústavu. Obdobně se postupuje stran balíčků zaslaných cizinci prostřednictvím Československého Červeného kříže a podniku zahraničního obchodu TUZEX.

(2) Zaslání léků cizincům do výkonu trestu odnětí svobody z ciziny se nepovoluje.

§ 6
Zájmová činnost

Zájmové kroužky se u cizinců nezřizují.

§ 7 postup při vyhošťování

(1) Vyhošťování cizinců zajišťuje útvar SNV ČSR č. 3 Praha³³ ve spolupráci s příslušnými orgány.

(2) Federální správu pasů a víz je třeba požádat, aby předala spolu s doklady o vyhoštění cizince útvaru SNV ČSR č. 3 Praha pro potřebu orgánů pohraniční kontroly zároveň doklad o tom, jak bylo naloženo s osobními věcmi cizince, které při vyhoštění nemá u sebe (např. auto, motocykl).

(3) Cizinci se umožní zakoupit si před vyhoštěním jízdenku, popřípadě letenku do příslušného státu, jakož i věci běžné osobní potřeby, přičemž náklady spojené s proclením nese cizinec. Nákup věcí osobní potřeby provádí určený funkcionář ústavu ve spolupráci s útvarem SNV ČSR č. 3 Praha.

(4) Není přípustné, aby cizinec při vyhoštění vyvezl do ciziny československé peníze.

§ 8
Postup při úmrtí

O úmrtí cizince ve výkonu trestu odnětí svobody vyrozumí ústav ihned vnitřní odbor správy SNV ČSR. Opatření k pohřbení, popřípadě k vydání těla zemřelého cizince pozůstalým se provede až na základě rozhodnutí správy SNV ČSR.

§ 9

Závěrečná ustanovení

(1) Ustanovení § 3 se přiměřeně užije též na návštěvu cizích státních příslušníků, osob bez státní příslušnosti a příslušníků rodiny bydlících v cizině, konané u odsouzených cizích státních příslušníků, popř. odsouzených bez státní příslušnosti, kterým nebyl uložen též trest vyhoštění.

(2) Odesílání i příjem korespondence odsouzených, naznačených v odstavci 1, do ciziny i z ciziny se provádí prostřednictvím poštovního úřadu Praha 44, příhr. 3 s lomítkem dispečerského čísla stanoveného pro příslušný útvar SNV ČSR, poštovní směrovací číslo 140 04.

(3) Ustanovení § 5 se přiměřeně užije též na přijímání balíčků odeslaných z ciziny odsouzeným naznačeným v odstavci 1.

§ 10

Zrušuji pokyny vydané dne 17. ledna 1969, čj. SNV-219/03-69.

§ 11

Tento rozkaz nabývá účinnosti dnem 1. 1. 1973, a pokud jde o cizince ze socialistických států, dnem 1. 7. 1973.

V Praze dne 27. prosince 1972
Čj. SNV-2849/403-1972

Náčelník správy
Sboru nápravné výchovy ČSR
plk. dr. Václav Kloubec³⁴ v. r.

Za právnost vyhotovení:
[...]³⁵

NA, f. MS – nezpracováno, k. Ministerstvo spravedlnosti SNV 1972, 5 stran strojopisu.

34 Plk. JUDr. Václav Kloubec zastával pozici náčelníka Správy Sboru nápravné výchovy v letech 1969 až 1973.

35 Nečitelný podpis.

D 2

1978, 7. červenec, Praha – Rozkaz č. 27, kterým se stanoví některé zvláštnosti výkonu trestu odnětí svobody na cizincích

[...] ³⁶

SBÍRKA ROZKAZŮ
NÁČELNÍKA SPRÁVY SBORU NÁPRAVNÉ VÝCHOVY ČSR

Ročník 1978

Částka 27

„Balíčky“
„Cizina“

„Dispečerská služba“
„Nápravně výchovná činnost“

ROZKAZ č. 27

kterým se stanoví některé zvláštnosti výkonu trestu odnětí svobody na cizincích

V souladu s čl. 10 odst. 1, čl. 13, čl. 18 odst. 2, čl. 23 odst. 2 a 3 a čl. 26 odst. 4 Řádu pro výkon trestu odnětí svobody v nápravně výchovných ústavech, stanovím podle čl. 7 odst. 2 RMS č. 9/1974, kterým se vydává organizační řád správy Sboru nápravné výchovy Ministerstva spravedlnosti ČSR, t o t o:

Základní ustanovení

§ 1

Na cizincích se trest odnětí svobody vykonává obdobně jako u ostatních odsouzených podle zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění později vydaných předpisů, a podle Řádu výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovných ústavech (dále jen „ŘVT“).

Za cizince se pro účely tohoto rozkazu považují:

a/ odsouzení ve výkonu trestu odnětí svobody, kteří jsou státními příslušníky jiného státu a kterým nebyl povolen trvalý pobyt na území ČSSR,

b/ odsouzení ve výkonu trestu odnětí svobody, kteří jsou osobami bez státní příslušnosti a kterým nebyl povolen trvalý pobyt na území ČSSR,

c/ odsouzení ve výkonu trestu odnětí svobody, kteří jsou státními příslušníky jiného státu, nebo odsouzení, kteří jsou osobami bez státní příslušnosti, a byl jim povolen trvalý pobyt na území ČSSR, avšak v odsuzujícím rozsudku jim byl uložen trest vyhoštění.

§ 2

Účelem tohoto rozkazu je stanovit nezbytné zvláštnosti v postupu při umisťování a přemisťování cizinců, jejich návštěvách, zařazování do práce, v provádění nápravně výchovné činnosti³⁷, korespondenci a přijímání balíčků. Tyto zvláštnosti vyplývají z postavení cizinců a s tím souvisejících práv a povinností, jakož i z potřeb vnitřní diference.

Umisťování a přemisťování cizinců

§ 3

(1) Trest odnětí svobody se na cizincích vykonává v samostatných odděleních těchto nápravných ústavů (dále jen „NVÚ“):

a/ v NVÚ č. 2 Praha, jde-li o cizince (muže i ženy) z kapitalistických států a muže socialistických států;

b/ v NVÚ Pardubice, jde-li o cizince-ženy ze socialistických států.

(2) Cizinci se umisťují do cel zásadně podle státní příslušnosti a nápravně výchovných skupin, odděleně od ostatních odsouzených.

§ 4

Do jiného NVÚ, popřípadě věznice se cizinci zásadně nepřemisťují. Na přechodnou dobu lze je přemístit jen k účelům uvedeným v čl. 13 ŘVT. Má-li být cizinci na návrh ústavního lékaře poskytnuta potřebná léčebně preventivní péče, přemístí se na přechodnou dobu do NVÚ, ve kterém je zřízeno příslušné výkonné zařízení Zdravotnické služby Sboru nápravné výchovy ČSR (dále jen „SNV“).

Návštěvy u cizinců

§ 5

(1) Návštěva u cizince se povoluje na základě žádosti oprávněného žadatele.

(2) Konzulární návštěvu u cizince (tj. návštěvu pracovníka zastupitelského úřadu cizího státu v ČSSR) písemně povoluje náčelník vnitřního odboru správy SNV³⁸; konzulární návštěva se nezapočítává do běžných návštěv.

37 Dále ve zkratce NVČ.

38 Vnitřní odbor Správy SNV vznikl v roce 1974 a jeho účelem bylo provádění agenturně-operativní činnosti ve věznicích a NVÚ a v roce 1978 bylo zřízeno samostatné oddělení vnitřní ochrany správy SNV.

(3) Návštěvu cizince příslušníky jeho rodiny písemně povoluje náčelník odboru nápravně výchovné činnosti správy SNV.

(4) Návštěvu advokáta u cizince povoluje náčelník NVÚ a návštěvu ostatních osob u cizince povoluje náčelník odboru vnitřní správy SNV.

(5) Veškeré úkony související s přípravou a provedením návštěvy u cizince zajišťuje a provádí NVÚ.

(6) Cizinec se předvede k návštěvě zpravidla v občanském oděvu. Návštěva se uskuteční za přítomnosti určeného příslušníka SNV ve vhodně upravené návštěvní místnosti NVÚ.

(7) O průběhu a obsahu každé konzulární návštěvy zpracuje NVÚ záznam, který spolu s povolením konzulární návštěvy (odstavec 2) založí do osobního spisu cizince.

§ 6

Zařazování cizinců do práce

Cizinci se zařazují do práce uvnitř NVÚ na pracoviště odděleně od pracoviště ostatních odsouzených.

§ 7

Korespondence cizinců

(1) S příslušníky rodiny žijícími v cizině si může cizinec dopisovat pouze prostřednictvím správy SNV, která provádí cenzuru korespondence. S prvním dopisem cizince, odesílaným příslušníkům jeho rodině, zašle NVÚ správě SNV vyplněnou evidenční kartu osobní korespondence (jméno, příjmení, nápravně výchovná skupina a povolené adresy pro dopisování). Cizinci se umožní, aby sdělil příslušníkům své rodiny adresu¹⁾, na kterou mu mohou zasílat korespondenci. Je-li cizinci zaslán dopis z ciziny přímo na NVÚ, zašle jej NVÚ k cenzuře na správu SNV.

(2) Na soukromé korespondenci cizince, včetně korespondence adresované úřadům a organizacím v cizině a zastupitelským úřadům v ČSSR, nesmí být uváděno místo výkonu trestu odnětí svobody cizince (např. korespondence nesmí být opatřena prezentačním razítkem).

(3) Korespondence cizince adresovaná úřadům v ČSSR se odesílá správě SNV s předkládacím dopisem, v němž NVÚ uvede osobní data cizince, trestný čin, délku a konec trestu.

(4) Korespondence cizince adresovaná státním úřadům, orgánům a organizacím ČSSR se odesílá stejným způsobem jako korespondence ostatních odsouzených.

§ 8

Přijímání balíčků cizincem

- (1) Balíčky pro cizince se přijímají zásadně při návštěvě a jsou povolovány současně s návštěvou.
- (2) Balíčky odeslané z ciziny se cizinci předají jen se souhlasem náčelníka odboru nápravně výchovné činnosti správy SNV.
- (3) Proclení balíčků, včetně balíčků zaslaných cizinci prostřednictvím Československého červeného kříže nebo prostřednictvím podniku zahraničního obchodu TU-ZEX, zajišťuje NVÚ; výdaje hradí cizinec.
- (4) Zaslání léků cizincům do výkonu trestu odnětí svobody z ciziny a jejich příjem se nepovoluje.

§ 9

Nápravně výchovná činnost u cizinců

- (1) Cizinci mohou odebírat cizojazyčný tisk, a to:

a/ denní tisk vydávaný v socialistických státech včetně Jugoslávie;

b/ denní tisk a časopisy (s výjimkou satirických) rozšiřované P[oštovní]N[ovinovou] S[lužbou] v ČSSR;

c/ v individuálních případech může náčelník NVÚ povolit časopisy vydávané v cizině obsahující sportovní nebo motoristickou tematiku.

- (2) Vzhledem k odlišnému cíli nápravně výchovné činnosti u cizinců a jazykovým problémům se nápravně výchovná činnost provádí v omezeném rozsahu, přičemž musí být zejména zabezpečováno:

a/ opatření ve stanoveném pořádku se uplatňují v plném rozsahu s následujícími výjimkami:

aa/ při vstupu příslušníků SNV nebo jiných civilních osob na ubytovnu podává hlášení určený cizinec, pokud ovládá český nebo slovenský jazyk,

bb/ vycházky s cizinci se provádějí denně a využívají se k rozvíčkám a zájmové tělovýchově,

b/ v pracovní výchově³⁹:

aa/ cizinci jsou seznamováni s předpisy o bezpečnosti práce a ochraně zdraví při práci,

bb/ podle podmínek pracoviště se provádí denní, dekádní a měsíční hodnocení pracovních výsledků jednotlivců a měsíční výsledky se zveřejňují,

cc/ jednou za měsíc se provádějí výrobní porady,

dd/ pravidelně se posuzují cizinci, kteří neplní výkonové normy, a přijímají se potřebná opatření k zjednání nápravy;

c/ v kulturně výchovné práci:

aa/ cizincům se umožňuje zhlédnout vhodné programy čs. televize a ve stanovených termínech promítání filmů; účast na těchto akcích prováděných pro ně v jazyce, kterému nerozumějí, je dobrovolná,

bb/ cizincům se umožňuje ve větším rozsahu hrát společenské hry, četba knih, denního tisku a zájmová tělovýchova,

cc/ podle jazykových možností může vychovatel rozsah kulturně výchovné práce rozšiřovat.

§ 10

Styk odsouzených ve výkonu trestu odnětí svobody s cizími státními příslušníky

Pro písemný styk a návštěvu cizího státního příslušníka u odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody, který je státním občanem ČSSR, se přiměřeně užívají ustanovení § 5 a 7.

Závěrečná ustanovení

§ 11

(1) Při vyplňování velké evidenční karty u cizince (služ. předpis Adm-1) se ve druhém řádku pod „Číslo základní“ červeně vyznačí „CIZ“. U odsouzených, kteří jsou státními příslušníky jiného státu a u osob bez cizí státní příslušnosti, kterým byl povolen trvalý pobyt na území ČSSR a nebyl jim v odsuzujícím rozsudku uložen trest vyhoštění, se v kartě jako v předchozím případě vyznačuje červeně „CIZ-TP“.

(2) Manipulaci s odběrnými poukázkami TUZEX a valutami, jakož i odesílání výživného do ciziny, upravují zvláštní předpisy.²⁾

§ 12

Z r u š u j e s e:

a/ RNS č. 38/1972 – o způsobu výkonu trestu odnětí svobody u některých skupin cizinců,

b/ RNS č. 25/1976 – kterým se mění RNS č. 38/1972.

§ 13

Tento rozkaz nabývá účinnosti dnem 1. s r p n a 1978

V Praze dne [7].⁴⁰ července 1978

Čj.: SSNV-855/401-78

Náčelník správy
Sboru nápravné výchovy ČSR:
(plk. Ing. Oldřich PROCHÁZKA⁴¹)
[...]⁴²

1) Jméno, příjmení, pošta 44, přihrádka 3 (s uvedením krycího čísla NVÚ za lomítkem), P[oštovní]S[měřovací]Č[íslo] 140 04, Praha 4 ČSSR.

2) I[nstrukce]S[právy SNV] č. 30/1974, o manipulaci s odběrnými poukázkami TUZEX a valutami odsouzených a obviněných;

IS č. 10/1977, o postupu při realizaci vyhlášky ministerstva spravedlnosti ČSR č. 1/1977 Sb., o srážkách z pracovní odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě, a o výkonu rozhodnutí srážkami z pracovní odměny těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení⁴³

NA, f. MS – nezpracováno, k. Ministerstvo spravedlnosti SNV 1978, 7 stran strojopisu.

40 Číslice 7 je připsána rukou.

41 Plk. Ing. Oldřich Procházka zastával pozici náčelníka Správy Sboru nápravné výchovy v letech 1973 až 1983.

42 Nečitelný podpis.

43 Instrukce SSNV č. 30/1974 se nachází v NA, f. MS – nezpracováno, k. Ministerstvo spravedlnosti SNV 1974; Instrukce SSNV č. 10/1977 tamtéž, k. Ministerstvo spravedlnosti SNV 1977.

ČÁST II. – Dokumenty ke vzniku a fungování oddělení pro odsouzené cizince

D 3

1979, 12. června, Praha – Informace o vytvoření podmínek pro soustředění odsouzených cizinců v NVÚ č. 2 Praha

Ministerstvo spravedlnosti ČSR
Správa Sboru nápravné výchovy

Čj. SSNV-02/24/náč. – 79

Praha 12. 6. 1979

Počet výtisků: [8]⁴⁴
Počet listů: [6]⁴⁵

T A J N Ě!
Výtisk č. [8]⁴⁶

Pro vedení správy SNV ČSR
Dne 25. 6. 1979

Věc: Informace o vytvoření podmínek pro soustředění odsouzených cizinců v NVÚ č. 2 Praha ve smyslu RNS č. 27/1978⁴⁷

Informace se předkládá k projednání do vedení podle úkolů odd[ílu] I/9 hlavních úkolů SNV ČSR a podle časového programu vedení správy SNV ČSR na I. pololetí 1979

Obsah:

- I. Informace
- II. Návrh závěrů

Předkládá:

Náčelník odboru NVČ správy SNV ČSR
kpt. RSDr. Miroslav MAYER⁴⁸
[...]⁴⁹

44 Číslo je dopsáno rukou.

45 Číslo je dopsáno rukou.

46 Číslo je dopsáno rukou.

47 Viz dokument D 2.

48 Miroslav Mayer byl od roku 1980 náčelníkem oddělení pro nápravně výchovnou činnost SSNV.

49 Nečitelný podpis.

Informace:

V hlavních úkolech SNV ČSR pod bodem I/9 se ukládá náčelníkovi odboru NVČ správy SNV, NVÚ č. 2 Praha a Plzeň vytvořit do 30. 6. 1979 podmínky pro soustředění všech odsouzených cizinců v NVÚ č. 2 Praha.

Uvedený termín ke splnění úkolu nebude dodržen v důsledku opožděného vypracování projektu stavebních úprav.⁵⁰ Vypracovaný projekt byl dne 25. 4. 1979 předán NVÚ č. 2 Praha k odsouhlasení. Podle technické zprávy se jedná o náročnou stavební úpravu. Tato byla zahájena dne 10. května a podle vyjádření náčelníka NVÚ s. pplk. Pátka⁵¹ bude dokončena nejpozději do 31. 7. 1979. Osobní kontrolou bylo zjištěno, že podle intenzity postupu prací by mohl být tento termín dodržen.

Stavební úprava se provádí v bývalé věznici na oddělení E/c. V přízemí budou prakticky dvě samostatná oddělení pro cizince z kapitalistických států a socialistických států.

V I. oddělení bude 10 ložnic pro odsouzené cca po 8,80 m², 1 šatna (8,51 m²), 1 sklad (9,13 m²), 1 místnost pro signalizační zařízení, společné WC s koupelnou a 1 kulturní místnost (20 m²).

Na tomto oddělení bude 1 kancelář pro vychovatele a 1 pro referenty režimu⁵². Celková kapacita I. oddělení bude 40 odsouzených.

Ve II. oddělení bude 14 ložnic pro odsouzené cca po 9,55 m², 1 šatna (9,55 m²), 1 sklad (9,75 m²), společné WC s koupelnou a 1 kulturní místnost (20 m²). Kapacita II. oddělení bude 57 odsouzených.⁵³

V obou odděleních bude i velmi široká chodba (4,15 m), která se dá využívat k různým akcím v rámci mimopracovní činnosti cizinců.

Obě oddělení mají samostatný oddělený východ na pracoviště i na vycházkový dvůr. Rovněž pracoviště umístěná v suterénu jsou rozdělena na dvě samostatné části. V jedné části je 11 místností po 8,61 m² a ve druhé části je 10 místností po 9,02 m². V každé části jsou společné WC a umyvárny. Jako pracoviště je možno využít i chodby, které jsou 3,95 m široké.

Rozsáhlost stavebních úprav spočívá zejména v tom, že se provádí zakrytí obou oddělení betonovým stropem mezi přízemím a I. patrem, výměna dveří, převážné části podlah, vybudování zvláštních vchodů na pracoviště a vycházkový dvůr, výstavba přepážek, oprava jednotlivých cel, vybudování hygienických zařízení apod.

Po provedení stavebních úprav budou vytvořeny vhodné podmínky pro oddělený výkon trestu u odsouzených cizinců z kapitalistických i ze socialistických států.

Pro pracovní využití odsouzených cizinců se předpokládá zavedení knihárenské výroby, která by byla z hygienických důvodů pro pracoviště v suterénu nejvhodnější.

K 30. 5. 1979 bylo v NVÚ č. 2 Praha umístěno celkem 39 cizinců s následující státní

50 Podtrženo rukou. Platí i pro další místa v dokumentu.

51 Vladislav Pátek byl v letech 1974–1985 náčelníkem NVÚ č. 2 Praha.

52 Jako referent režimu byl označován pracovník, jehož náplní byl dozor nad odsouzenými.

53 Na pravém okraji je rukou připsáno: 4 v 1 ložnici.

příslušnosti: NSR⁵⁴ – 14, západní Berlín – 1, Itálie – 1, Francie – 1, Řecko – 3, Rakousko – 4, Dánsko – 1, Švédsko – 1, Afghánistán – 11, Etiopie – 1, bez státní příslušnosti – 1 odsouzený.

V I. NVS je zařazeno 34 ods[ouzených], ve II. NVS 4 ods. a ve III. NVS 1 odsouzený. Do konce srpna t. r. bude po ukončení výkonu trestu propuštěno 10 odsouzených.

Po dobu stavebních prací budou tito odsouzení pracovat na chodbě a v kulturní místnosti na oddělení, kde jsou v současné době ubytováni, i když ve stísněných podmínkách. Tato skutečnost jim byla vychovatelem vysvětlena.

Odsouzení cizinci z kapitalistických států pracují i v současné době na výrobě rychlospojek pro n[árodní] p[odnik] Blanické strojírny Vlašim. Jde o práci lehkou, jednoduchou, která klade vyšší nároky spíše na psychické vypětí odsouzených. Výrobní norma na jednoho odsouzeného je 4000 rychlospojek na směnu. Za první 4 měsíce (leden – duben) bylo průměrné plnění výkonových norem 92 %, průměrná hodinová mzda činila 5,65 Kčs a měsíční mzda 746,- Kčs.

Vzhledem k obtížnosti plnění výkonových norem je uplatňována praxe, že pokud odsouzený splní normy nejméně na 80 %, není kázeňsky trestán. Počet neplničů z vlastní viny, tj. pod stanovených 80 %, byl pouze 1 v měsíci březnu.

V NVÚ Plzeň bylo k 30. 5. 1979 umístěno celkem 27 odsouzených cizinců ze socialistických států s následující státní příslušností: Jugoslávie – 17 ods., NDR – 4 ods., Polsko – 4 ods., Bulharsko – 2 ods.

V I. NVS je zařazeno 16 ods., ve II. NVS 8 ods. a ve III. NVS 3 odsouzení. Do konce srpna t. r. budou po ukončení výkonu trestu propuštěni 3 odsouzení.⁵⁵

Odsouzení cizinci ze socialistických států pracují pro n. p. Kdyňské strojírny „Elitex“ na opracovávání drobných odlitků. Jde o práci lehkou a jednoduchou. Za první 4 měsíce bylo průměrné plnění výkonových norem 106 %, průměrná hodinová mzda 11,07 Kčs a měsíční 1956,- Kčs. Počet neplničů výkonových norem z vlastní viny byl 3 odsouzení v březnu a 4 v dubnu.

Přemístěním odsouzených cizinců z NVÚ Plzeň do NVÚ č. 2 Praha nevzniknou, a to ani po stránce zajištění výroby na pracovišti „Elitex“, žádné problémy. Naopak přemístění cizinců ze socialistických států do NVÚ č. 2 Praha přispěje k urychlenému vyřizování všech administrativních záležitostí včetně cenzury osobní korespondence odsouzených a zejména zhospodárnění provádění všech druhů tlumočení.

K řádnému zajištění výkonu trestu odnětí svobody u odsouzených cizinců ve smyslu RNS č. 27/1978 doporučujeme, aby toto oddělení bylo kádrově obsazeno 1 starším vychovatelem a 2 referenty režimu. Kádrové obsazení bylo konzultováno a předběžně dohodnuto s náčelníkem NVÚ č. 2 Praha.

V závěru uvádím, že výkon trestu u odsouzených cizinců je prováděn s výjimkou jejich soustředění v souladu s RNS č. 27/1978 a že mimo některých neoprávněných stížností, zejména ze strany jugoslávských státních příslušníků, se nevyskytují na tomto úseku žádné problémy.

54 Německá spolková republika – nesprávné dobové označení Spolkové republiky Německo.

55 Na pravém okraji je rukou připsáno: *Nový rozkaz o převozu k výkonu trestu do státu, jehož jsou příslušníky (omezení).*

II. Návrh závěrů

1.⁵⁶ Informace o vytváření podmínek pro soustředění odsouzených cizinců v NVÚ č. 2 Praha ve smyslu RNS č. 27/1978 se bere na vědomí.

2.⁵⁷ Ukládám:

Náčelníkovi NVÚ č. 2 Praha⁵⁸:

a)⁵⁹ dokončit stavební úpravy oddělení pro odsouzené cizince (ubytovny i pracoviště)
lhůta: do 31. 7. 1979

b)⁶⁰ odsouzené cizince z kapitalistických států přemístit na nové oddělení a pracoviště
lhůta: do 1. 8. 1979

c) připravit ubytování a pracoviště pro odsouzené cizince ze socialistických států
lhůta: do 31. 8. 1979

d)⁶¹ pro pracovní využití všech odsouzených cizinců zajistit vhodnou výrobu, která by odpovídala hygienickým podmínkám pracoviště

lhůta: do 31. 7. 1979

e) pro zajištění výkonu trestu na oddělení cizinců vybrat vhodné příslušníky – 1 staršího vychovatele, 1 vychovatele a 2 referenty režimu

lhůta: do 31. 7. 1979

Náčelníkovi NVÚ Plzeň⁶²:

a) s vedením závodu „Elitex“ projednat problémy pracoviště z hlediska přemístění odsouzených cizinců do NVÚ č. 2 Praha

lhůta: do 15. 7. 1979

b)⁶³ odsouzené cizince ze socialistických států přemístit do NVÚ č. 2 Praha

lhůta: do 31. 8. 1979

c) společně s odsouzenými cizinci přemístit cizojazyčnou literaturu a potřebné pomůcky jako např. cizojazyčné ústavní řady apod.

lhůta: do 31. 8. 1979

Náčelníkovi odboru NVČ správy SNV ČSR⁶⁴:

a) ve spolupráci s náčelníkem NVÚ č. 2 Praha a Plzeň zajistit soustavnou kontrolu plnění uložených opatření a úkolů souvisejících se soustředěním odsouzených cizinců.

b) po soustředění odsouzených cizinců zajistit kontrolou důsledné plnění RNS č. 27/1979.

NA, f. SSNV – nezpracováno, k. 68, 6 stran strojopisu.

56 Rukou zakroužkováno

57 Rukou zakroužkováno

58 Náčelníkem NVÚ č. 2 Praha byl tehdy Vladislav Pátek, který tento post zastával v letech 1974–1985.

59 Rukou odškrtnuto.

60 Rukou odškrtnuto.

61 Rukou odškrtnuto.

62 Náčelníkem NVÚ Plzeň byl tehdy František Ježek, který tento post zastával v letech 1968–1980.

63 Body b) a c) jsou rukou zatrženy (označeny hranatou závorkou).

64 Tuto pozici zastával v letech 1969–1979 Emil Vašíček.

D4

1989, 4. leden, Praha – Charakteristika objektu odsouzených cizích státních příslušníků

Útvar Sboru nápravné výchovy č. 2

P r a h a

V Praze 4. ledna 1989

Ch a r a k t e r i s t i k a
Objektu odsouzených cizích státních příslušníků

1/ Umístění objektu:⁶⁵

Pracoviště i ubytovna odsouzených cizinců se nachází v traktu budovy E/C – suterén, přízemí a I. patro. V suterénu je zřízeno pracoviště TESLA a KOH-I-NOOR. V zadní části pracují odsouzení z kapitalistických států, kteří jsou ubytováni v přízemí budovy. V přední části suterénu pracují odsouzení ze socialistických států, kteří jsou ubytováni v I. poschodí. Nad ubytovnou odsouzených ve II. poschodí se nachází vojenská věznice. Práce pro odsouzené je zajišťována uvedenými podniky. Jak pro podnik TESLA, tak pro KOH-I-NOOR vykonávají odsouzení práci, která svým charakterem spočívá ve výrobě nebo kompletaci drobných výrobků, jako jsou různé patentky, knoflíky, špendlíky a podobně. Na pracovišti TESLA se jedná o výroby nebo jejich kompletaci pro elektroniku, jako jsou různé svorkovnice, příchytky, pájení spojů a podobně. Odsouzení z kapitalistických států pracují pro podnik TESLA a odsouzení ze socialistických zemí pro KOH-I-NOOR.

2/ Přehled o počtech odsouzených:

V současné době je na cizineckém oddělení umístěno celkem 70 odsouzených. Z toho je 15 odsouzených z kapitalistických států a 55 odsouzených ze socialistických nebo spřátelených zemí. Z hlediska složení se jedná o odsouzené z NSR, Rakouska, Turecka, Řecka, Sýrie, Libye a Etiopie u kapitalistických cizinců a u socialistických jde o odsouzené z Jugoslávie, Kuby, V[ietnamské]S[ocialistické]R[epubliky] a ojediněle i z dalších států. Převážnou většinu této části odsouzených tvoří odsouzení z VSR, S[ocialistické]F[ederativní]R[epubliky]J[ugoslávie]. Dále následují odsouzení z Kuby a některých dalších socialistických zemí. Naprostá většina odsouzených cizinců má jako vedlejší trest odnětí svobody nařízeno vyhoštění z republiky po ukončení trestu. Ve 3 případech je jedná o odsouzené, kteří jsou zařazeni do III. NVS, v 15 případech o odsouzené II. NVS a zbytek tvoří odsouzení I. NVS.

3/ Bezpečnostní problematika:

Vzhledem k tomu, že jak pracoviště, tak ubytovna odsouzených jsou pod uzavřením a že se nachází přímo ve střeženém objektu útvaru, je zde možnost provedení útěku

omezena na nejnižší míru. Provedení útěku nebo pokus o provedení útěku odsouzených z výkonu trestu by mohl s nejvyšší pravděpodobností být realizován v době vycházek odsouzených nebo při dalším předvádění k některým úkonům v objektu útvaru. V minulosti došlo na cizineckém oddělení ke vzpouře odsouzených kubánské národnosti.⁶⁶ Vzpouřa odsouzených se uskutečnila právě v době konání vycházek, kdy musel být proveden zákrok ze strany příslušníků. Ke vzpouře došlo v měsíci květen 1982. 7 odsouzených bylo stíháno pro tr[estný] čin dle § 172 tr[estního] zákona⁶⁷. V současné době je možné situaci na oddělení kapitalistických cizinců hodnotit kladně. Na druhé straně u odsouzených ze socialistických států dochází k národnostním třenicím, z čehož vznikají různá nedorozumění včetně rvaček, dochází ke vzájemnému napadání. Tyto negativní jevy se nejvíce projevují u odsouzených Jugoslávců a Vietnamců.⁶⁸

4/ Rozmístění agentury:

Na úseku cizinců není získávání T[ajných]S[polupracovníků] prováděno. Poznatky o situaci objektu jsou získávány pohovory s některými vytipovanými odsouzenými, dále kontrolou korespondence zájmových osob a prostřednictvím příslušníků, kteří na tomto úseku vykonávají režimovou službu, nebo prostřednictvím vychovatele a velitele oddílu. Na oddělení cizinců vykonává službu 5 příslušníků +1 referent pracoviště oddělení výroby. V rámci součinnosti s orgány S[boru]N[árodní]B[ezpečnosti] (S[práva]V[yšetřování] St[átní]B[ezpečnosti], II. správa) jsou mezi odsouzenými tipovány vhodné osoby k možnému operativnímu využití po ukončení výkonu trestu, nebo v některých případech je prováděno jejich vytěžování orgány StB na základě jejich požadavků a potřeb.

5/ Nebezpečná a zranitelná místa:

I když je objekt uvnitř budovy, je řádně uzamykán a v rámci útvaru řádně střežen, lze za nebezpečné místo považovat vycházkový dvůr odsouzených. V tomto prostoru došlo již k případu, že na střechu přilehlé budovy vyšplhal po lešení (v současné době již odstraněno) odsouzený, který si pak kladl různé požadavky a tím vyvolal mimořádnou událost.⁶⁹ Přímé nebezpečí útěku z objektu při řádném zabezpečení nehrozí.

Náčelník oddělení vnitřní ochrany:

[...]⁷⁰

kpt. Jaroslav Sedlák

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 2/19, 3 strany strojopisu.

66 Srov. dokument D 19.

67 Trestní čin vzpouřa vězňů. Organizátor takové vzpouřy mohl být odsouzen až na osm let odnětí svobody.

68 Srov. dokument D 6.

69 Srov. dokumenty D 9 a D 23.

70 Nečitelný podpis.

D 5

1989, 13. únor, Praha – Vyhodnocení objektového podsvazku „Cizinci“

Útvar Sboru nápravné výchovy č. 2

P r a h a

V Praze dne 13. února 1989

V y h o d n o c e n í
Objektového podsvazku⁷¹ „C i z i n c i“

V průběhu roku 1988 nedošlo v objektu cizinců k žádné zásadní změně. Odsouzení pracují pro stejné podniky jako v roce 1987, to znamená pro KOH-I-NOOR a pro TESLU. Práci jim zabezpečuje referent výrobního oddělení, který zároveň nad odsouzenými kromě referenta režimu vykonává dozor. Odsouzení jsou rozděleni na skupiny podle příslušnosti ke kapitalistickým státům a státům socialistickým a spřáteleným. Podle příslušnosti jsou rovněž zařazeni na pracoviště a oddělení i na ubytovně. V roce 1988 došlo na tomto úseku k značnému úbytku odsouzených z NSR a Rakouska a na druhé straně též k úbytku odsouzených polské národnosti. Celkový stav odsouzených se snížil asi o 50 odsouzených. V současné době se na oddělení nachází 12 odsouzených z kapitalistických států a 58 odsouzených ze států socialistických. Na oddělení převažují odsouzení z VSR, Jugoslávie a Kubu.

Na oddělení došlo v roce 1988 k mimořádné události, která byla hodnocena jako tr. čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171/c tr. zákona.⁷² Mimořádnou událost zapříčinil odsouzený MUJIČ Alija nar. [...] a to tím, že dne 1. 6. 1988 opustil vymezený prostor vycházkového dvora, vyšplhal po lešení na střechu budovy E/C, odkud odmítal slézt a požadoval rozmluvu s tajemníkem velvyslanectví SFRJ. Jako motiv uvedl, že se cítí neprávem potrestán. Na základě jeho jednání byl zpracován návrh na zahájení tr[estního] stíhání a věc byla postoupena dozоровé prokuratuře.

Po vyhodnocení případu bylo zjištěno, že příčina jeho jednání byla nedostatečná ostraha u většího počtu odsouzených v době konání vycházek. Nebylo řádně zabezpečeno lešení v objektu vycházkového dvora, po kterém se odsouzený dostal až na střechu budovy. Kromě uvedeného případu nedošlo na objektu k žádné další vážnější mimořádné události.⁷⁴

71 V objektových svazcích byly shromažďovány informace různého typu, např. k zahraničním institucím (politické strany, státní úřady, armádní centra, vědecké instituce, firmy, emigrantské a církevní organizace atd.) nebo k osobám, které byly zdrojem hledaných informací. Smyslem byl operativní průnik agenturní sítě rozvědky do těchto objektů s cílem získat materiál a informace v rámci stanovených úkolů. Tyto svazky měly různý počet objektových podsvazků.

72 Jedná se o čin maření výkonu úředního rozhodnutí ze strany toho, kdo se dopustí závažného jednání, aby zmařil účel vazby nebo trestu.

73 Anonymizováno.

74 Srov. dokumenty D 9 a D 23.

V současné době je však na oddělení značná nervozita mezi odsouzenými, která pramení z národnostních neshod. Poměrně často dochází mezi odsouzenými k třenicím, a to zejména mezi odsouzenými z VSR a odsouzenými ze SFRJ. Některé hádky mezi nimi vznikají i na základě získaných poznatků z rozhlasu a televize k poměrům v Jugoslávii (Albánci, Srbové a další národnosti).

Další nedovolená činnost odsouzených, která byla v roce 1988 zjištěna, spočívala v drobnějším porušování kázně. Zejména se jednalo o různé výměnné obchody s odsouzenými kuchaři, od kterých se odsouzení snažili výměnou za kuřivo nebo další věci získávat potraviny. V menší míře se vyskytlo i několik případů nevhodného vystupování proti příslušníkům SNV. Jednotlivé případy byly řešeny kázeňsky. Součinnost s příslušníky vykonávajícími službu na tomto oddělení je hodnocena kladně.

Náčelník oddělení vnitřní ochrany

[...] ⁷⁵

kpt. Jaroslav Sedlák

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 2/19, 2 strany strojopisu.

ČÁST III. – Život odsouzených

D 6

1985, 12. prosinec, Praha – Dopis pro ministra spravedlnosti

Vnitřní

[...] ⁷⁶

SSNV-77/208/401⁷⁷-85

[...] ⁷⁸

Náč. plk. RSDr.

Plk. Dr. KVÍDERA

xxxxx [...] ⁷⁹

[*aja*--- 2/1] ⁸⁰

xxxxx [...] ⁸¹

SSNV Konečný ⁸²

420 ⁸³

Soudruha ministra
spravedlnosti ČSR ⁸⁴

75 Nečitelný podpis.

76 Na tomto místě je rukou připsáno: *k ref. s. Votava; s. Bednářovi; s. [nečitelné jméno, pravděpodobně Jonáš]* a ke každému jménu připojen podpis.

77 Podtrženo rukou v originále.

78 Nečitelný podpis.

79 Nečitelný podpis.

80 Dopsáno rukou a připojen nečitelný podpis.

81 Ručně je napsáno datum 28. 12. [19]85.

82 Jaroslav Konečný zastával post náčelníka Správy Sboru nápravné výchovy v letech 1983–1990.

83 Číslo se nepodařilo rozšifrovat.

84 Ministrem spravedlnosti byl tehdy Antonín Kašpar, který tento post zastával v letech 1981–1989.

23. 12. 1985

[...] ⁸⁵

Výkon trestu odsouzených státních příslušníků
Vietnamské socialistické republiky

V současné době je ve výkonu trestu odnětí svobody v NVÚ č. 2 Praha 32 odsouzených mužů vietnamských státních příslušníků a dalších 38 mužů je ve vazbě v různých věznicích.

Ve výkonu trestu působí těžkosti a nepodřizují se stanovenému režimu. Podle sdělení NVÚ č. 2 Praha se u nich projevuje agresivita spočívající zejména v tom, že napadají ostatní odsouzené, došlo i ke způsobení újmy na zdraví, dále pak drzým vystupováním vůči příslušníkům SNV a domáháním se různých výhod jak na ubytovně, tak i na pracovišti, přičemž vždy volí nevhodnou formu pro styk s příslušníkem. Časté jsou i jejich rasistické projevy vůči odsouzeným a mluví o nich, že jde o „bílé kůže“. Nebezpečnost jejich jednání spočívá v kolektivnosti a organizovanosti všech způsobů nedovoleného chování a jednání.

Z připojeného seznamu je zřejmé ⁸⁶, že většina z nich je odsouzena za násilné trestné činy k dosti vysokým trestům odnětí svobody (§ 222 tr. zák. – těžká újma na zdraví, § 234 tr. zák. – loupež, § 241 tr. zák. – znásilnění atd.).

Protože VSR není signatářem „Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany“ ⁸⁷, nemohou být odsouzení předáváni k výkonu trestu do VSR, jak se běžně děje u st[átních] přísl[ušníků] Kuby, PLR a NDR.

Navrhují:

Zvážit, zda by nebylo vhodné, aby odsouzeným z VSR bylo podle § 327 odst[avce] 1 tr. řádu upouštěno od výkonu zbytku trestu a v důsledku toho by byli okamžitě vyhoštěni z ČSSR do VSR; pokud by tento podnět byl akceptován, bylo by vhodné, aby upuštění od trestu bylo uděleno najednou vždy většímu počtu odsouzených, což by usnadnilo vyhoštění, které by se uskutečnilo letecky. ⁸⁸

NA, f. SSNV – nezpracováno, k. 75, 2 strany strojopisu.

85 Vlevo je rukou připsáno: *Příloha: 1/2 (jen u orig.)*.

86 Seznam součástí dokumentu uloženého v Národním archivu ve fondu SSNV není.

87 Viz text v úvodu.

88 Dne 30. 1. 1986 se setkali zástupci z Generální prokuratury ČSSR a ČSR, Ministerstva spravedlnosti ČSR, Správy Sboru nápravné výchovy, Ministerstva práce a sociálních věcí ČSSR a ČSR a Velvyslanectví VSR v Praze, aby prodiskutovali možnosti předávání odsouzených vietnamské národnosti do VSR. Byl přijat závěr, že by měla být sepsána dohoda, na základě které by byli občané vietnamské národnosti předáváni do Vietnamu. NA, f. SSNV – nezpracováno, k. 75, Záznam z pracovní poradě zainteresovaných rezortů k otázkám postupu při trestnom stíhaní vietnamských občanů, 1986 (blíže nedatováno).

D7

1987, Praha – Překlad dopisu Giselle Treiber

Překlad dopisu ze dne 28. 12. 1987⁸⁹

Vážený pane majore.

Jsem sestra uvězněného Josefa Riegra. Jak jsem se dozvěděla od bývalého vězně pana Franze Demelmeiera, jste velitel věznice na Pankráci. [Dne] 5. 12. 1987 poslala snoubenka mého bratra slečna Jankeová a já balíček pro pana Riegra na velvyslanectví NSR v Praze. Tento balíček leží na velvyslanectví a je připraven k převzetí. Vážený pane majore, je mi známo, že předání balíčku v této době není zcela podle předpisu. Ale v době Vánočních svátků jej každý očekává a západní vězni nejvíce. Chci vás poprosit o přezkoumání, zda není nějaká mimořádná možnost k převzetí. Sdělila jsem mému bratrovi, že část balíčku je určena pro jeho spoluvězně.

Pane majore, prosím, přezkoumejte z důvodů humanitních v době Vánoc moji žádost. Odpovězte kladně na moji prosbu, o to vás snažně prosím. Velvyslanectví NSR v Praze je připraveno balíček předat.

Za vaši námahu předem děkuji

podpis⁹⁰

Vyjádření: prostřednictvím odsouzeného Riegra bylo jeho sestře Gisele Treiber sděleno, že přijetí balíčku nelze povolit.

Dne 23. 12. 1987 prostřednictvím Z[astupitelského]Ú[řadu] NSR v Praze byl na bránu přivezen balíček, který měl být předán ods. Riegrovi, za přítomnosti npor. Školuda ~~byl~~nebyl⁹¹ tento převzat a bylo doporučeno jej na náklady odesílatele zaslat zpět do NSR.

V Praze dne 28. 12. 1987

mjr. Miňovský
[...]⁹²

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 2/19, 1 strana strojopisu.

89 Společně s překladem je uložen i originál dopisu.

90 V originále dopisu je na tomto místě podpis Giselle Treiber.

91 Přeskrtnuto v originále.

92 Nečitelný podpis.

D 8

1989, 6. leden, Praha – Úřední záznam o prohlídce na pracovišti cizinců ze socialistických zemí

Náčelník vnitřní ochrany
kpt. Sedlák Jaroslav
P r a h a

V Praze dne 6. 1. 1989

Úřední záznam⁹³

Dne 5. 1. 1989 byla provedena důkladná prohlídka pracoviště cizinci socialisti⁹⁴. Prohlídku provedli příslušníci III. oddílu za pomoci třech příslušníků eskortní směny a psovoda. Prohlídka byla zaměřena na nedovolené předměty. Při prohlídce byly nalezeny činky vyrobené z materiálu, který používají odsouzení cizinci k práci. Činky byly rozebrány a materiál uložen ve skladu. Dále bylo nalezeno rádio – tranzistorové v bednách s materiálem. K rádiu se nikdo z odsouzených nepřihlásil. Jeho původ není znám. Pravděpodobně bylo rádio přivezeno s materiálem od českých odsouzených. V balíku přijít na cizinecké oddělení nemohlo, neboť se provádí u každého balíku důkladná prohlídka. Dále byly nalezeny 3 kusy ponorných vaříčů, které byly po prohlídce zničeny. Nikdo se k nim nepřihlásil. Dále byla u odsouzeného SALIU nalezena částka 1.138,- táborových poukázek⁹⁵. Tyto poukázky měl odsouzený zašity v montérkových kalhotech a blůze. Podle výpovědi odsouzeného bylo 400,- Kčs odsouzeného NEMETIHO, 200,- Kč odsouzeného ŠAKOTY a 200,- Kčs odsouzeného GOVORIHO. Šetřením bylo zjištěno, že peníze pocházely z výhry v kartách, a proto byly uloženy na konta odsouzených. Odsouzený SALIU byl kázeňsky potrestán v pravomoci vychovatele 10 dny celodenního umístění do uzavřeného oddělení. Ostatní nalezené věci jako sklenice, dřevěné tyče a jiné drobnosti byly po prohlídce [referentem] režimu vyneseny z pracoviště do odpadu.

Opatření: ze strany mistra lépe kontrolovat alespoň namátkově vyvážené výrobky a přivážený materiál na pracoviště cizinci socialisti a kapitalisti. Také kontrolovat vyvážený materiál od odsouzených kapitalistů a odsouzených Čechů. Nenechávat otevřené katry mezi pracovišti bez dozoru příslušníka výroby, jak se již několikrát stalo.

Příloha: 1 ks tranzistorové rádio

npor. Školud
[...]⁹⁶

Velitel III. oddílu

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 2/19, 1 strana strojopisu.

93 Podtrženo v originále. Podobně i dále v textu.

94 Zde jsou míněni odsouzení ze socialistických států.

95 Ve vězení byla používána zvláštní měna, tzv. táborové poukázky, za které si odsouzení mohli kupovat různé zboží v rámci věznice.

96 Nečitelný podpis.

D 9

1988, 31. květen, Praha – Záznam o předání agenturního poznatku

Útvar SNV ČR
č. 2, P r a h a

V Praze 31. 5. 1988
[...]⁹⁷

Z á z n a m o předání agenturního poznatku⁹⁸

Dnešního dne, 31. 5. 1988, asi v 11.30 hod., při zpracování výpovědi, týkající se problematiky závodní kuchyně, mi vyslýchaný T[ajný]S[polupracovník]-D[ůvěrník]-„PAVEL“⁹⁹ předal poznatek s tímto obsahem:

Jsem umístěn v kázeňských trestech a při jeho nástupu dne 27. 5. 1988 jsem se při koupání v koupelně sešel se dvěma odsouzenými jugoslávské národnosti. Jeden z nich, postavou menší a po těle hodně potetovaný, se mě vyptával, jestli je před budovou, kde jsou garáže z vnější strany oplocení. Dále i na to, zda by přes tuto budovu bylo možné přelézt. Odpověděl jsem, že nevím, jak to vypadá před budovou a na přelezení jsem snad ani neodpověděl. Ještě říkal, že má dlouhý trest a že tady ve výkonu trestu nebude. Bylo mu dobře rozumět. Oba by už měli být z O[ddělení]V[ykonu] K[ázeňských]T[restů] propuštěni.

Opatření:¹⁰⁰ s obsahem poznatku seznámen N[áčelník]O[ddělení] V[nitřní]O[chrany]
Ustanovit jméno odsouzeného

Starší referent OVO
[...]¹⁰¹
kpt. Jindrák Jaroslav

Odsouzený MUJIČ Alia, nar. [...] ¹⁰² – jugoslávské národnosti

III. NVS – označen bílým pruhem¹⁰³

§ 8-219; 235/1 – 12 roků O[dnětí]S[vobody]

po ukončení V[ykonu]T[restu]O[dnětí]S[vobody] vyhoštění

ve výkonu trestu protialkoholní léčba

od 27. 1. 1988 u útvaru SNV č. 2 Praha

ve výkonu trestu od 25. 3. 1986 v NVÚ Leopoldov

konec trestu 14. 6. 1997

97 Na tomto místě je razítko *Přísně tajné*.

98 Srov. dokumenty D 5 a D 23.

99 Na základě dalších dokumentů je pravděpodobné, že se jednalo o Pavla Kočandrleho, který byl v červnu 1988 přeřazen do NVÚ Říčany. ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Praha-Pankrác 2/19, Praha, Průběžné hodnocení spolupráce, 15. 6. 1988.

100 Podtrženo v originále. Podobně i dále v textu.

101 Nečitelný podpis

102 Anonymizováno.

103 Bílým pruhem byli označováni nebezpeční odsouzení, zejména za fyzické napadení vězeňského personálu.

Dne 1. 6. 1988 asi v 8.00 hodin informoval npor. Vaníček VELO III¹⁰⁴ o skutečnostech ke jmenovanému odsouzenému a k provedení vlastních opatření na oddělení cizinců.

Starší referent OVO
[...]¹⁰⁵
kpt. Jindrák Jaroslav

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 2/19, 1 strana strojopisu.

D 10

1974, 8. duben, Praha – Situační svodka¹⁰⁶ po linii vnitřní ochrany mezi odsouzenými za měsíc březen

[...] Nezávisle na různých zprávách o amnestiích očekávají cizí státní příslušníci, nacházející se ve výkonu trestu odnětí svobody, především však příslušníci Spolkové republiky Německo, že v souvislosti s navázáním diplomatických styků mezi ČSSR a SRN¹⁰⁷ na úrovni velvyslanců dojde k jejich propuštění z výkonu trestu. [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV OVO 60, 16 stran strojopisu.

D 11

1975, 8. září, Praha – Situační svodka po linii vnitřní ochrany mezi odsouzenými za měsíc srpen

[...] Průběh konference v Helsinkách sledovali s mimořádným zájmem odsouzení (cizí státní příslušníci umístění na cizineckém oddělení-kapitalistické státy). Odsouzení příslušníci NSR zastávají většinou názor, že tato konference nebyla pro západní státy žádným přínosem, zejména co do umožnění pronikání západní ideologie do socialistických zemí.

Odsouzení státní příslušníci NSR a Rakouska očekávali, že u příležitosti návštěvy představitelů těchto zemí v ČSSR dojde k jednání o tzv. humanitních otázkách, aby odsouzení ze západních států byli omilostněni a propuštěni na svobodu.

104 Funkce velitele III. oddílu.

105 Nečitelný podpis

106 Situační a operativní svodky jsou dokumenty popisující názory vězňů ve vězeňských zařízeních. Přináší informace nejen o náladách mezi vězni, o tématech jejich rozhovorů, ale také o mimořádných událostech v různých NVÚ. Vzhledem k rozsáhlosti těchto dokumentů byly vybrány pouze pasáže týkající se odsouzených cizinců, kterým většinou bylo věnováno jen několik vět. Vynechány byly ty části, které pojednávají o jiných odsouzených (kriminálních či politických), případně pasáže, které nebyly z hlediska edice zajímavé.

107 Přes dobové nesprávné psaní názvu Spolkové republiky Německo (viz výše i dále) je zkratka i název uveden v tomto dokumentu správně.

K odsouzeným cizím státním příslušníkům (socialistické státy) je zjišťováno, že většinou nemají kladný poměr k našemu zřízení a neustále kritizují politiku naší vlády a naše soudnictví před ostatními odsouzenými. Dále si hromadně stěžují na režim ve výkonu trestu. [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV OVO 60, 23 stran strojopisu.

D 12

1977, 10. srpen, Praha – Situační svodka po linii vnitřní ochrany mezi odsouzenými za měsíc červenec

[...] Odsouzení cizinci z kapitalistických států zásadně nevěří zprávám o průběhu konference v Bělehradu, které přináší náš tisk. Proto velmi pečlivě sledují povolený tisk západních států. Předpokládají, že po ukončení jednání v Bělehradu navštíví soudruh BREŽNĚV a později soudruh HUSÁK představitele NSR v Bonnu. Od této návštěvy si slibují, že jim přinese zmírnění trestu nebo upuštění od zbytku dosud nevykonaného trestu odnětí svobody. [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV OVO 61, 13 stran strojopisu.

D 13

1979, 26. leden, Praha – Operativní svodka za měsíc leden 1979 – předložení

[...] Odsouzení cizinci rakouské státní příslušnosti očekávají v současné době návštěvu kancléře Bruno KREISKÉHO v ČSSR. Od této návštěvy očekávají, že někteří z nich budou dříve propuštěni z výkonu trestu. Největší naději si dělají odsouzení HIESSL Heinz nar. [...] ¹⁰⁸, KAUFMANN Paul nar. [...] ¹⁰⁹ a KREIMEL Anton nar. [...] ¹¹⁰, protože prý jako nejstarší odsouzení, co do délky odpykaného trestu, mají největší právo na dřívější propuštění. [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV OVO 68 Praha č. 2, 8 stran strojopisu.

108 Anonymizováno.

109 Anonymizováno.

110 Anonymizováno.

D 14

1979, 28. březen, Praha – Operativní svodka za měsíc březen 1979 – předložení

[...] K situaci k Vietnamu odsouzení cizinci bedlivě pročítali všechen dostupný západní kom[unistický] tisk a srovnávali jej s našimi zprávami. Odsouzení z NSR schvalovali čínskou agresi a věřili, že Čína VSR porazí za několik málo dnů. Odsouzení z ostatních kapitalistických států ve většině agresi odsuzovali, jelikož se obávali, že v případě rozšíření konfliktu do Evropy by se z nich stali váleční zajatci a nebyli by propuštěni ani ti, kterým končí trest odnětí svobody.¹¹¹ [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV OVO 68 Praha č. 2, 8 stran strojopisu.

D 15

1979, 28. květen, Praha – Operativní svodka za měsíc květen 1979 – předložení

[...] Velké zděšení nastalo na cizineckém oddělení po pořadu čs. televize o napadení zpravodaje čs. televize Cyrila Smolíka a kameramana Dušana Pláška skupinou neonacistů u města Kamenu v NSR, kde je hlavní výcviková základna neonacistů. Hlavně odsouzení z NSR toto napadení odsuzovali, ale z toho důvodu, že se obávají zmrazení vztahů mezi ČSSR a NSR a tím i možnosti jejich dřívějšího propuštění z výkonu trestu v ČSSR.¹¹² [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV OVO 68 Praha č. 2, 7 stran strojopisu.

D 16

1979, 27. prosinec, Praha – Operativní svodka za měsíc prosinec 1979 – předložení

[...] Operativní cestou byl získán poznatek o nedovoleném styku brigádyra¹¹³ socialistických cizinců odsouzeného ERCEG Ivana nar. [...] ¹¹⁴ a kuchaře z ústavní kuchyně, který zatím nebyl ustanoven. Styk byl prováděn pomocí barelů s obědy, které šly na oddělení a prázdné zpět do kuchyně. Při kontrole barelů byl nalezen dne 4. 12. 1979 dopis psaný ods. Ercegem pro kuchaře. V barelu byly dále 2 krabičky cigaret zn[ačky] SPARTA. Zadržovaný dopis byl využit operativně a z toho důvodu nebylo přikročeno ke kázeňskému potrestání ods. Ercega. [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV OVO 68 Praha č. 2, 7 stran strojopisu.

111 Podtrženo rukou v originále.

112 Odstavec je v originále ručně označen svorkou a odškrtnut.

113 Odsouzení byli zařazováni do stálých pracovních kolektivů, a to směn a brigád, přičemž směna měla zpravidla několik brigád. Vedoucím směny byl starší směny a vedoucím brigády brigádýr, kteří byli vybírání z řad vězňů. Starší směny a brigádýr odpovídali za kázeň a pořádek odsouzených při práci.

114 Anonymizováno.

115 Anonymizováno.

D 17

1980, 29. květen, Praha – Operativní svodka za měsíc květen 1980 – předložení

[...] Operativní cestou byl získán poznatek o úmyslu odsouzeného cizince švýcarské státní příslušnosti CHEMELLI Rainer Josef nar. [...]¹¹⁵ při svém výstupu dne 26. 4. 1980 pronést z výkonu trestu několik adres čs. státních občanů, se kterými se seznámil během vazby v NVÚ Brno, a jednoho občana z Ghany. Při důkladné prohlídce v den jeho výstupu byly adresy v zubní protěze u jmenovaného zajištěny a odebrány. Při výslechu dále sdělil, že byl požádán odsouzeným FELDER Johan nar. [...]¹¹⁶ státní příslušnosti NSR, aby zašel na mezinárodní Červený kříž, kde měl říci, že odsouzení cizinci v ČSSR mají velmi špatné podmínky, musí tvrdě pracovat, mají nedostatečnou stravu, jsou šikanováni apod.¹¹⁷ Vzhledem k tomu, že odsouzený Chemelli neměl uložen trest vyhoštění, přislíbil, že žádné takovéto akce nebude provádět, protože se mu v Československu líbí a rád by sem jezdil i nadále. Vzhledem k tomu, že odsouzený Felder byl dne 12. 5. 1980 vyhoštěn z území ČSSR, nebyla žádná další opatření prováděna.¹¹⁸ [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV OVO 68 Praha č. 2, 8 stran strojpisu.

D 18

1981, 28. květen, Praha – Operativní svodka za měsíc květen 1981 – předložení

[...] Dne 18. 5. 1981 odmítl nastoupit do práce odsouzený bulharské národnosti VASILIEV Ivan Cenkov nar. [...]¹¹⁹. Po kázeňském potrestání vyhlásil dne 19. 5. 1981 ve 12.00 hodin hladovku. S ohledem na reagence odsouzených na události v Severním Irsku, zejména hladovky irských vlastenců, byla tomuto případu věnována zvýšená pozornost, zejména proto, když odmítl do práce nastoupit další odsouzený bulharské národnosti VASILIEV Vasil Georg nar. [...]¹²⁰. Šetřením a provedenými pohovory se jmenovanými bylo zjištěno, že jako hlavní důvod odmítnutí práce a zahájení hladovky uvádějí nerealizování dohody mezi ČSSR a BLR o výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany. Hladovku dne 20. 5. 1981 odvolal. Na podporu svého jednání oba shodně uváděli, že si podali odvolání proti rozsudku okresního soudu v Litoměřicích, avšak předseda senátu krajského soudu v Ústí nad Labem jim řekl, že vezmou-li odvolání zpět, budou do měsíce předáni do výkonu trestu v Bulharsku. U tohoto jednání byl přítomen i právní zástupce velvyslanectví BLR v ČSSR Dr. Pajčev, který toto také dne 21. 5. 1981 při mimořádné konzulární návštěvě potvrdil. Dle jejich názoru bylo jednání předsedy senátu neseriozní, na které pouze doplatili. Ve výkonu trestu ve zdejší NVÚ jsou od 29. 1. 1981.¹²¹ [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV OVO 68 Praha č. 2, 7 stran strojpisu.

116 Anonymizováno.

117 Podtrženo rukou v originále.

118 Po levé straně je svislá čára a rukou připsáno *ciz[inci]*.

119 Anonymizováno.

120 Anonymizováno.

121 Odstavec je označen svorkou.

D 19

1982, 27. květen, Praha – Operativní svodka za měsíc květen 1982 – předložení

[...] 3. Bezpečnostní situace:

Dne 13. 5. 1982 došlo na oddělení cizinců k mimořádné události-vzpouře a napadení příslušníků SNV, při které tři příslušníci utrpěli zranění. Tato událost vyvolala mezi odsouzenými v útvaru značnou pozornost. Bezprostředně v následujících dnech se mezi odsouzenými o této události hodně hovořilo. Jednotlivé zprávy se však značně různily. Hovořilo se o tom, že došlo pouze ke rvačce mezi odsouzenými z oddělení cizinců, podle jiných verzí se jednalo o vzpouru, dále se hovořilo o zraněných příslušnících, z nichž někteří jsou dosud v nemocničním ošetřování. Přes tyto rozdílné informace však odsouzení očekávají, že pro účastníky této akce bude mít účast za následek tvrdý soudní postih. Dále odsouzení hovoří o tom, že na základě této události dojde všeobecně v útvaru k zostření režimu. Odsouzení v útvaru v podstatě tyto akce ods. cizinců odsuzují, nebyly zaznamenány žádné reagenty, které by odsuzovaly rázné řešení situace orgány SNV. [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 16/19, 7 stran strojopisu.

D 20

1983, 28. listopad, Praha – Operativní svodka za měsíc listopad 1983 – předložení

[...] Operativní cestou bylo zjištěno a prošetřením potvrzeno, že odsouzený PROCHÁZKA Bohumír nar. [...] ¹²², II. NVS, K[onec]T[restu]: 23. 9. 1984, z pracoviště závodní kuchyně navázal nedovolený styk s odsouzenou polské státní příslušnosti Terezou ZOČEKOVOU nar. [...] ¹²³, I. NVS, KT: 21. 2. 1985. Jmenovaný využíval skutečnosti, že vycházkový dvůr cizinců je pod okny pracoviště závodní kuchyně, a se jmenovanou se nejdříve domlouval z okna a později jí touto cestou posílal dopisy s milostnou tematikou. ¹²⁴

Opatření ¹²⁵:

- ods. Procházka byl kázeňsky potrestán a přeřazen ze závodní kuchyně do kuchyně NVÚ
- ods. Zočeková byla rovněž navržena ke kázeňskému potrestání. ¹²⁶ [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 16/19, 6 stran strojopisu.

122 Anonymizováno.

123 Anonymizováno.

124 Podtrženo rukou v originále.

125 Podtrženo v originále.

126 O necelý rok později byla stejná odsouzená přistižena, jak si *předává milostné dopisy a další věci s jiným odsouzeným, který na její oddělení docházel jako instalatér.* ABS, f. OVO – nezpracováno, k. Praha Pankrác 16, Operativní svodka za měsíc říjen 1984 – předložení, 24. 10. 1984.

D 21

1984, 28. listopad, Praha – Operativní svodka za měsíc listopad 1984 – předložení

[...] Operativní cestou bylo zjištěno, že odsouzený MICI Ali nar. [...] ¹²⁷, I. NVS, KT: 16. 4. 1986 st[átní] přísl[ušník] Jugoslávie, který byl na oddělení cizinců pověřen funkcí donášky stravy z ústavní kuchyně, zneužíval tohoto postavení k tomu, že výměnou za zahraniční žiletky, mýdla, krémy apod. získával od odsouzených kuchařů z ústavní kuchyně různé potraviny navíc. Šetřením bylo zjištěno, že MICI získával tyto potraviny od přídávkaře ods. KREMLA Jana nar. [...] ¹²⁸, II. NVS, KT: 6. 10. 1987.

Opatření:

1. případ byl projednán s vel[itelem] oddílu cizinců a odsouzený MICI byl zbaven funkce donášky stravy
2. ods. MICI a KREML byli kázeňsky potrestáni
3. s případem byl seznámen refer[ent] proviantu s cílem provádět důslednější kontrolu k zamezení případného dalšího nedovoleného manipulování s potravinami. [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 16/19, 7 stran strojopisu.

D 22

1984, 27. prosinec, Praha – Operativní svodka za měsíc prosinec 1984 – předložení

[...] Dne 12. 12. 1984 bylo na oddělení výkonu trestu cizích státních příslušníků zajištěno 17 kusů pilníků oboustranně uzpůsobených do podoby sečné a bodné zbraně. Šetřením bylo zjištěno, že vzhledem k tomu, že pracoviště není zajištěno stálou režimovou službou, má přístup k brusce prakticky kterýkoliv odsouzený. Dále byla zjištěna možnost úpravy pilníků na zbraně ještě mimo toto oddělení.

Opatření:

Vzhledem k nebezpečnosti a mentalitě odsouzených cizinců nebylo možné vyloučit, že takto upravených pilníků by mohlo být zneužito k napadení příslušníků, bylo po konzultaci s příslušnými nadřízenými orgány rozhodnuto pracoviště „Mechanika“ s okamžitou platností u ods. cizinců zrušit. Cizincům byla zadána náhradní práce. [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 16/19, 6 stran strojopisu.

127 Anonymizováno.

128 Anonymizováno.

D 23

1988, 24. června, Praha – Měsíční zpráva o vyhledávání – objasňování a jiné nedovolené činnosti za měsíc červen – 1988

[...] 1. ČVS: ÚSNV-11/354-88 ze dne 1. 6. 1988

– trestný čin: maření výkonu úředního rozhodnutí dle 171/1c tr. z.

Odsouzený srbské národnosti, III. NVS; [...] ¹²⁹, MUJIČ Alia, nar. [...] ¹³⁰, konec trestu dne 14. 6. 1997.

Dne 1. 6. 1988 bylo tel[efonicky] oznámeno referentem režimu odd. NVČ, por. Stanislavem ČERNÝM, že kolem 15.15 hod. při provádění vycházky cizinců socialistů svévolně opustil vymezený prostor vycházkového dvora odsouzený MUJIČ, který vyšplhal po lešení na střechu budovy EC, kde se na hřebenu posadil a odmítal toto místo opustit. Na výzvy příslušníků SNV nereagoval a požadoval rozhovor s tajemníkem jugoslávského velvyslanectví v Praze. V 16.55 hod. se do NVÚ č. 2 Praha 4 dostavil tajemník konzulátu SFRJ, Milan KUKIČ. Odsouzený MUJIČ po navázání slovního kontaktu s KUKIČEM v cca 17.00 hod. ze střechy slezl. Svě jednání odůvodňoval tím, že se cítí neprávem potrestán. Ods. MUJIČ byl kázeňsky potrestán umístěním na zvláštní odd. na jeden měsíc. Dne 9. 6. 1988 byl spisový materiál s návrhem na zahájení tr. stíhání pro § 171 tr. zák. předložen dozorové prokuratuře. [...]

ABS, f. OVO – nezpracováno, k. SNV Pankrác 16/19, 2 strany strojopisu.

129 Anonymizováno (délka trestu).

130 Anonymizováno (datum a místo narození, trvalé bydliště, trestný čin).